

ΕΤΟΣ Γ'.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 124

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΓΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέας δια μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νῆαι 12, δια δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 28 Ἰουνίου 1881.

Ὁ κ. Τρικούπης ἐν τῇ Ὄρα τῆς 21 Ἰουνίου ἐσύστησεν εἰς τοὺς ἀδελφοὺς τῆς Ἠπείρου καὶ τῆς Θεσσαλίας οὐδὲν πλέον, οὐδὲν ἦττον, νὰ μὴ δεχθῶσι τὰς ἐλληνικὰς ἀρχάς, δηλαδὴ νὰ στρέψωσιν ὅπλα ἀδελφοκτόνα κατὰ τῶν ἐλληνικῶν στρατευμάτων, καὶ γράφει δικαστῆρων τὴν ἀλήθειαν, ὅτι οἱ Θεσσαλοὶ διαμαρτύρονται κατὰ τῆς μεταβίβασις αὐτῶν ἀπὸ τοῦ τουρκικοῦ εἰς τὸν ζυγὸν ἄλλης οὐχ ἦττον ἐπαχθοῦς ἀθαιρεσίας.

Τὸ στασιαστικὸν τοῦτο ἄρθρον θέλει ἐπιβρύνει ἔταξι τὸν γράψαντα αὐτὸ πολιτικὸν ἐπιχειρηματικόν· ἀλλὰ ποῖα τὰ κῆτι τὰ προκαλοῦντα τὴν τοιαύτην μανίαν τοῦ κλυομένου ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως; Πρέπει ν' ἀνατρέξῃ τις εἰς τὸ παρελθόν, ὅπως ἀσφαλῶς ἐρμηνεύσῃ τὰ ψυχολογικὰ ἐλαττήρια τὰ ὁποῖα ἐξώθησαν καὶ κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην τὸν φαρμακρὸν, ἕνα μὴ τι σκληρότερον εἴπωμεν, κἀλαμὸν τοῦ ἀνθρώπου τούτου. Ὁ κ. Τρικούπης ἐκπροσωπεῖ, ὡς μὴ ὄφειλε, σύστασιν ἐν τῷ παρελθόντι ἀνθρώπων, οἵτινες ἐθεμελίωσαν τὴν ὑπάρξιν αὐτῶν ἐπὶ τῆς ἀρνήσεως πολλὰκις τῶν ἱερωτάτων ἀρχῶν τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης, ἐπιζητήσαντες τὴν ἐξόντωσιν τῶν ἐναντιῶν των διὰ παντὸς ἀθεμίτου καὶ ἀπικνηρώπου ἐνότε μέσου, καὶ δι' αὐτῆς ἔτι τῆς κατὰστροφῆς τῶν τιμωροσφάτων συμφερόντων τοῦ ἔθνους. Αὐτοί, κατὰχρώμενοι τῆς ἀπλοϊκότητος προσώπων ἡρωϊκῶν, δι' ἐλληνικῶν χειρῶν ἐκκυσαν τὸν ἐλληνικὸν στόλον ἐπὶ Κυβερνήτου, κα-

θύδρισαν δὲ καὶ κατεδίωξαν μέχρις ἐξοντώσεως τὸν ἐνέροτον ἐκεῖνον καὶ ἀληθῶς μέγαν ἄνδρα· αὐτοὶ μυριάκις ἐπεβουλεύθησαν τὸν ἀγαθὸν καὶ πατριώτην Ὅθωνα, εἰπαγγέλοντες καὶ τούρκους συμμάχους τῶν ληστανταρτῶν τοῦ 1848· αὐτοὶ ἀποβαλόντες τέλος τὸν πρῶτον τῆς Ἑλλάδος Βασιλέα, ἐπεχείρησαν νὰ κρατήσωσι τῶν πραγμάτων διὰ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, ἐν πᾶσιν ὁμως ἀπέτυχον· αὐτοὶ τέλος δὲν ἐπκυσαν ἀπὸ τοῦ 1821 μέχρι σήμερον θανασιμῶς συκοφαντοῦντες πάντα μὴ ἀνήκοντα εἰς τὴν συμμορίαν.

Ὁ κ. Τρικούπης ἐπιζῆ κατὰ τὴν τελευταίαν ἐξετιάν βόλον ἀδεξίου πολιτικοῦ ταχυδακτυλουργοῦ καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς λέξεως. Προσεπάθησε παντοιοτρόπως καὶ διὰ τῶν γελοιωδεστέρων πολλὰκις μέσων νὰ πικρυσκοσθῇ ὡς ὁ ἀνθρωπος δῆθεν τῆς Ἀγγλίας, δὲν ἐδίετσε δὲ νὰ ἐπιζητήσῃ τὴν κατὰστροφὴν παντὸς πολιτικοῦ ἀντιπάλου του διὰ τοῦ ὅπλου τῆς συκοφαντίας. Πλὴν ὁ κ. Τρικούπης ἀπέτυχεν εἰς ὅλα. Ἀπέτυχε καὶ ὡς ὀργανωτῆς, ἀποδείξας κατὰ τὴν τελευταίαν πρωθυπουργίαν του ἐσχάτην ἀνικανότητα, καὶ ὡς διπλωμάτης, συντελέσας ὑπὲρ πάντα ἄλλον εἰς τὴν κατὰ τῆς Ἑλλάδος τροπὴν τῶν πνευμάτων καὶ τῶν πραγμάτων ἐν Εὐρώπῃ, διὰ τε τῶν ἀπερισχέπτων μέτρων του καὶ διὰ τῶν φανταροικῶν λόγων του. Καὶ ταῦτα μὲν πρὸς μεγίστην τοῦ τόπου ζημίαν δυστυχῶς.

Εὐτυχῶς ὁμως ὁ κ. Τρικούπης ἀπέτυχε καὶ εἰς ὅλας τὰς ἀξιοκατακρίτους προσπαθείας του ἀπὸ τριῶν μηνῶν πρὸς ἀναστάτωσιν τοῦ τόπου καὶ πρὸς πρόκλησιν ἐθνικτοῦ ἐπαναστάσεως ἐν Θεσσαλίᾳ. Δὲν ἐπιστεῦομεν δὲ, ὅτι ὁ κλυόμενος ἡγέτης τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἤθελεν ἐν ἔτει 1881 ἀποπειραθῆναι ν' ἀκνεύσῃ τὴν παράδοσιν τῆς μετὰ τῶν Τούρκων συμμάχικας. Ἀλλὰ καὶ κατὰ τοῦτο ἐπλανήθη, κακῶς ἐκτιμήσας καὶ τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πράγματα τῆς σημερινῆς ἐποχῆς.

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Μετά τους ήμοφώνως υπό τοῦ κοινοῦ ἐπικροτηθέντες διορισμούς τοῦ κ. Δαμκσκηνοῦ ὡς πρυτάνεως καί τοῦ κ. Γκαλβάνη ὡς καθηγητοῦ τῆς χειρουργικῆς, ἠκούσαμεν πρῶτον ὑπουργικόν βουλευτήν λέγοντα ἐν τῷ Σολωνείῳ: « Ποῦ τῶντι πρέπει νά ἐξέπεται ὁ κ. Κουμουνοῦρος, ἀφοῦ κατήνησεν ὄχι μόνον νά λάβῃ συνουουργόν gentleman ἀνθρώπον, ἀλλά καί νά ἀέχεται τὰς κλάς αὐτοῦ πράξεις».

Οἱ μὴ θέλοντες νά πιστεύσωσι τὴν εἰδήσιν τοῦ βασιλεῦοῦ ταξειδίῳ εἰς τὴν προσκρηθεῖσαν ἠπειρωτικὴν γωνίαν, προτείνουσιν ὡς ἐπιχείρημα, ὅτι ἀπὸ τῆς Πούντας φτίνειται ἡ Πρέβεζα.

Δύο ἐφέτος εἶναι τὰ ἐκτακτα πρὸ ἡμῶν φαινόμενα, ὁ κομήτης καὶ ὁ κ. Δεκόζης Βούρος, ὁ δωρήσας, ὡς λέγεται, τὸ τελευταῖον ἐκ τοῦ ληχείου κέρδος του εἰς τοὺς πηθόντας Χίους.

Ὡς τὴν λέξιν ἀδύνατον διέγραψεν ἐκ τοῦ γαλλικοῦ λεξικοῦ ὁ Ναπολέων, οὕτω καὶ τὴν λέξιν ἀπροχώρητον προτίθεται νά διαγράψῃ ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ ὁ κ. Κουμουνοῦρος, ἀφοῦ προχωροῦσιν ἐκ περκαλλήλου ἢ κατὰ κληψίς τῆς Ἄρτας καὶ ἡ δίκη τοῦ Βελέντζα.

Οἱ ἀναγκώσαντες τὸ ἐσχάτως δημοσιευθὲν ὑπὸ τῆς «Πρωτῆς» κεραυνοβόλον κατὰ τῆς μιαιφάνος ἀντιπολιτεῦσεως ἀθρόον τοῦ ἀξιότιμου κ. Δηλιγιάννη, ἐρωτῶσι μετ'ἀπορίης ἀν ἀπέκρητε μεθυστικῆς ιδιότητος καὶ ἡ τομάδα.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Ὁ Γερμανὸς περιηγητὴς Κ. Ρουλόρος Kleinpaul, ἐπισκεφθεὶς τὸ Φρενοκομεῖον τῆς Κερκύρας, παρετήρησεν ἐν αὐτῷ Ἀθηνῶν ἀσθενῆ ἐμφανοῦντα περτωτικὸν λόγον, περνωοῦντα ἐνθουσιῶδῶς τοὺς ἀροκτάς του ν' ἀποτινάζωσι τὸν τουρκικὸν ζυγόν, κελοῦντα ὡς ἄλλος Τυρταῖος εἰς τὰ ὄπλα τοὺς ἑλληνας, καὶ ζητοῦντα τὴν προτάρτησιν διαφόρων χωρῶν εἰς τὸ μέγα ἑλληνικὸν βασίλειον. Ἄλλ' ὅτι ἐνεποίησεν ἰδίως ἐντύπωσιν εἰς τὸν λόγιον περιηγητὴν ἦτο ν' ἀκούσῃ τὴν ὑστεραίαν ἐν τινι συλλαλητηρίῳ ἐν τῇ Σπιναλάῳ, φράσεις ὁμοιωτάτας πρὸς τὰς τοῦ περῶντος καὶ οὐχ ἦττον λίαν ἐπιτιμωμένας πρὸς τοῦ νοήμονος κοινοῦ. Ὁ Κ. Kleinpaul ἠδύνατο νά περκατηρῇ συνεχῶς τὴν σύγχευσιν τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς παθολογικῆς φρασεολογίας ἐν Ἑλλάδι. Ἄξιον δὲ λόγου εἰσιμένους τοιοῦτου εἶδους περνωοῦσιν ἐσχάτως κατ' ἐξοχὴν ἡ Ὠρε.

Ἡ φιλοσοφία τῆς ἱστορίας εἶναι τὸ φόρτε τοῦ ἡγέτου,

διὸ ἀνεκάλυφεν, ὅτι τὰ panem et circences ὑπῆρξαν τὸ τεκμήριον τῆς περκατῆς τῆς Ῥώμης, ὅπως τὸ φληρηκὸν καὶ τὰ περιλίσινα θέατρα εἶναι τὸ τεκμήριον τῆς περκατῆς τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, ἀκακίας εἰς τὰς τέχνας, τὰς ἐπιστήμας καὶ τὴν στρατιωτικὴν δόξαν, ἐπὶ τῶν τοῦ Τρικούπη πρωθυπουργίων, ληγουσῶν πάντοτε φεῦ! ἔμκ τῆ ἐμφανίσει τῆς Βουλῆς.

Διεδόθη καὶ πάλιν κατὰ τὴν περκαθουστὴν ἐβδομάδα— εἶναι ἡ τρίτη διάδοσις— ὅτι φουρνίζονται νέοι καθηγηταὶ καὶ κατ' ἐξοχὴν ὁ Ἰσταυρωμένος. Τὸ πρῶμα δὲν φτίνειται ἀπίθκων, μάλιστα ὡς πρὸς τὸν Ἰσταυρωμένον, διότι ὑπάρχουσι τινες ἔχοντες ἀκάρηκτον κλίσιν πρὸς ἀνθρώπον οἷος ὁ Ἰσταυρωμένος, ὅπως οἱ γαστρίμαργοι πρὸς μεκατάσκις Saisanilés, ἀνυποφόρους διὰ πάντα ἄλλον στόμαχον. Ἄλλ' ὁ κ. Ῥώμας; . . . . Ἐκτὸς ἐὰν ὑπερσώθη νά πληρώσῃ ἀκριβὰ τὰς δύο ἀγαθὰς πράξεις, τὰς ὁποίας ἔχει κάμει, τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Δαμκσκηνοῦ ὡς πρυτάνεως καὶ τὸν τοῦ κ. Γκαλβάνη ὡς καθηγητοῦ.

Σημειοῦμεν χάριν περιεργείας ὅτι εἰς πάντα μὲν σχεδὸν τὰ γερμανικὰ πανεπιστήμια οἱ καθηγηταὶ τῆς φιλοσοφικῆς Σχολῆς εἶναι πλείότεροι ἢ οἱ καθηγηταὶ πάσης ἄλλης Σχολῆς, ἐνίκαχου δὲ ὑπερβάνουσι τὸ ἡμῶν τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν καθηγητῶν. Τοῦτο δὲ, διότι ἡ φιλοσοφικὴ Σχολὴ περιλαμβάνει πλείονας ἐπιστήμας καὶ μαθήματα ποιικιλώτατα. Περ' ἡμῶν δὲ μόνον; οἱ ἱατροὶ καθηγηταὶ εἶναι εἴκοσι καὶ τρεῖς, ἀν ὄχι πλείονες, ἀκριβῶς ἀλλομεν δὲ ἂν εἶναι εἴκοσι πάντες οἱ καθηγηταὶ πάντων τῶν ἐπιστημονικῶν τμημάτων τῆς φιλοσοφικῆς Σχολῆς. Τόσον εἶναι ἀληθές, ὅτι ἔχομεν ἀνάγκην ἱατρῶν ἡμεῖς; οἱ Ἕλληνας!

Ἐκ τῆς ἐκθέσεως τοῦ εἰσαγγελέως κ. Γ. Μπένη πρὸς τὸ συμβούλιον τῶν πλῆμμελειοδικῶν διὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ἀπροχώρητου: «Ἡ ἀνάκρισις ἐπομένως προίθη εἰς τὴν προφυλάκισιν τῶν ἐπάρχων Μεγαπάνου, Δατακλοπούλου, Σταφάνου. . . Αἰκκαπούλου ἀποβιάσαντος.»

Ἀπουσιάζαντος τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ὀρυκτολογικοῦ τμήματος ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν, ἀνεζητήθη ἐν αὐτῷ εἰδικότης πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ κ. Βουγιούκα. Ὡς τοιοῦτος; εὐρέθη κάτοχος τῶν ἐπιστημονικῶν ὄλων προσόντων καὶ ὀρυκτολόγος ἀκόμη ὁ κ. Ραζικότσικας!

Ὅταν ἀναγκινώσῃ τις αὐτὰς τὰς ἡμέρας τοὺς ὑπὸ στοιχεῖα καὶ ἀστερίσκους ἐπαινούς διδασκάλων, μαθητῶν καὶ σχολείων, ἐθουμῆται τοὺς πωλοῦντας σσηπότας ἰχθυεῖς, οἵτινες περκατῶσιν τοὺς δρόμους, διότι εἰς τὴν ἀγορὰν δὲν ἔχουν πλέον πέρασι.

Τὸ φόβητρον.

ΘΕΑΤΡΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Οί ζητούντες τὰ παράδοξα δύνανται νὰ φοιτῶσιν εἰς τὰ διάφορα τῶν Ἀθηνῶν θέατρα. Οὕτω θὰ μάθωσιν, ὅτι ἐν Σκωτίᾳ ἀνθεὶ ὁ φοῖνιξ, ὡς ἐν τῇ Λουκίᾳ μᾶς παρουσιάζει ὁ «Ἀπόλλων», καὶ ὅτι οἱ πρέσβεις ἐν Ἀθήναις τριγυρίζουσι τοὺς δρόμους μετ' Αὐστρικὴν στολήν, ὡς ἐν τῷ καπνοδοχοκαθαριστῇ τῶν «Ὀλυμπίων».

S

Σταματήσατε πρὸ τῆς προκηρύξεως τοῦ *Parthenon*: «Ὁ διευθυντὴς χάσιν τοῦ ἀφιχθέντος θιάσου θέλουσι κατὰ διάφορα πυροτεχνήματα».

S

Τὸ πρόγραμμα τῶν *Mouson* ἐκτείνεται κατὰ λόγον ἀντίθετον τοῦ φοιτῶντος πλήθους. Ἐκτείνονται δ' ἐν αὐτῷ καὶ οἱ ἐπιγραφαὶ τῶν διδομένων ἔργων. Οὕτως εἴχομεν τὴν πρώτην ἐσπέραν τὸ: à toi le panache, μεταφραστῆν *Δικό σου τὸ λοφίο (!)*. Τοῦτο ἔγεινε ἐπειτα *πάρε τὸ δικό σου λοφίο, πάρε λοιπὸν τὸ δικό σου λοφίο, πάρε λοιπὸν καὶ τὸ δικό σου λοφίο*, καὶ οὕτω καθεξῆς.

S

Τὰ ἔτη τῶν πρώτων κυριῶν τοῦ Φαληρικοῦ θιάσου προστιθέμενα ὑπερβαίνουσι τὴν ἡλικίαν τοῦ γέροντος τοῦ Ὑμηττοῦ.

S

Καὶ ἐπειδὴ περὶ Φαλήρου, τὰ πάντα ἐκεῖ βλίνουσι εἰς ἀπομακρυνεῖσιν. Τὸ ἠλεκτρικὸν φῶς, ὅπερ καὶ ἐν Κίνας ἐπέτυχε, πάσχει ὑπὸ δικλειπόντων πυρετῶν, καὶ μ' ὅλα τὰ πιστοποιητικὰ τοῦ *decadence*, ὅστις εὐρέθη καὶ αὐτὸς ἔχων ὄνομα ἀρμόζον πρὸς τὴν *παρακμὴν* τοῦ Φαλήρου· τὸ δὲ ξενοδοχεῖον ἀνγκάζει τοὺς θέλοντας νὰ φάγωσι νὰ πάρωσι τὸ τραπέζιον τῶν 5 1/2, διότι εἰς τὰς 6 καὶ 10 ἤδη δὲν εὐρίσκεται φαγητόν, καὶ ἂν εὐρεθῇ πᾶν ἄλλο θὰ ἦνε ἡ φαγητόν.

S

Καὶ ἔπειτα ἀνάγνωθι τὰς *Kakas Téxnas* ἐν αἷς τὰ πάντα ἐκθειάζονται. Σπουδαία ἡμερὶς αἱ *Kakai Téxnai*, πρὸ πάντων δὲ καλῶς πληροφορημένη διὰ τὰ Παρισινά. Μᾶς ἔπλασε τὸ δράμα *Zoé-Chien-Chien*, μελόδραμα, ὅπερ τραγουδεῖ ἡ Πάττη· μᾶς μετωνόμασε τὸ χοροδράμα *Korrigan* τοῦ Μέτρη *Ebossigane* καὶ τὸν *πῖλον* τοῦ ὡρολογαῖ, τὴν γνωστὴν κωμωδίαν τοῦ *Gymnase*, τὴν ἐπροβίβασεν εἰς δράμα τῆς κυρίας Γερκαδίνου. Ὡς μεγάλῃ τὰ θαύματά σου, Ἀρσένιε!

UPITZ

ΦΑΛΗΡΙΚΗ ΑΚΤΗ

Ὁ Καραθανασόπουλος

Γεννᾶται ὁ καθένας μας μετ' ἄπο τῆ φύσι μετ' ἄπο πάντα προορισμό, μετ' ἄπο πάντα κλίσι. Ὅποιος βράδισι ε' τῇ ζωῇ μετ' ἄπο προορισμό του, καλὰ θὰ πάη· ἔδασε ποῦ λέν τὸν γάιδάρου. Μὰ ὁ κόσμος, μάλλον ὁ βρωμῆός, τῇ μοιρᾷ του δὲ βλέπει καὶ ἔτσι τόσα βλέπομε ἄστεϊα ποῦ δὲν πρέπει.

Καὶ νὰ σου μετ' ἄπο διερμηνεῖς εἰς τῆς Φραγκικῆς τὰ μέρη ὁ Καραθανασόπουλος θιάσου νὰ μᾶς φέρη!

S

Table d'Hôte

Εἰς τὸ Φάληρον ἂν πᾶς καμμιὰ ἡμέρα νὰν κενεύσῃς ὄρεσι καὶ ἀέρα, καὶ σ' ἀνοίξῃ ἡ ὄρεξι, ἐχάθης, ἂν τὴν ὄρα ποῦ τρῶνε δὲν μάθης.

Δὲν ζετᾶζουσι ἐκεῖ ε' τὴν λουκάντα ἂν ἡ ὄρεξι δὲν περιμένει.

Τοῦ καθένου ἡ πείνα στήν μπάντα εἶν' ἡ ὄρα ποῦ τρῶν' ὠρισμένη.

Πρὶν ἂν πᾶς, ἡ κοιλιά σου σὰν παίζει, δὲν ἐστρώθη σοῦ λένε τραπέζι· καὶ κατόπι, σὲ ὄρα ἂν πᾶς ἄλλη, κρεματμένο θαύρησι τὸ κουτάλι!

S

Ἐπίγραμμα εἰς τὸν αὐτοκτόνον ὑπουργόν

Ἐσ τοῦ Φαλήρου ἐκεῖ τὰ κρογιάλι περπατῶν μετ' ἄπο σκυμμένο κεφάλι, βρῖσκω ἕνα κυρτὸ γιγταγάνι καὶ βρωμῆν στὸ αἶμα τῆ γῆ, ὅπου βρῆκε καλὴ νὰ πεθάνῃ ὁ ποτὲ ὑπουργὸς μιὰν αὐγή.

Βίλος

Ἡ τελευταία *variazione* τοῦ γνωστοῦ ξαμματος:

Κάτω ἔστου Βάλτου τὰ χωριά

εἶναι

Κάθουσι καὶ τρῶν' καὶ πίνουσι

Καὶ στήν Ἄρτα τριγυρίζουσι.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῆ.